

Dagelijks Brood

Lezingen van maandag t/m zaterdag

9 - 14 maart 2020

2^e week van de Veertigdagentijd

Maandag 9 maart

H. Francisca Romana, kloosterlinge

Eerste lezing (Dan. 9, 4b-10)

Wij hebben gezondigd en kwaad gedaan.

Ach Heer, grote en geduchte God, die het verbond gestand doet en vol erbarmen zijt

voor hen, die U liefhebben en uw geboden volbrengen:

Wij hebben gezondigd en kwaad gedaan,

wij hebben goddeloos gehandeld en zijn weerspanning geweest,

wij zijn afgeweken van uw geboden en wetten,

wij hebben niet geluisterd naar uw dienaren, de profeten,

die in uw Naam gesproken hebben tot onze koningen,

hoogwaardigheidsbekleders, familiehoofden

en tot heel de gezeten bevolking van het land.

Heer, Gij staat in uw recht,

maar wij hebben reden om ons te schamen

en we staan nu ook beschaamd, wij, de mannen van Juda,

de inwoners van Jeruzalem en heel Israël,

zowel degenen die dichtbij als veraf wonen

in de landen waarheen gij ze verstoten hebt,

omdat zij U ontrouw geworden zijn.

Heer, wij moeten ons schamen, wij, onze koningen,

onze hoogwaardigheidsbekleders en onze familiehoofden,

omdat wij tegen U gezondigd hebben.

Moge de Heer onze God barmhartig zijn en vergevingsgezind,

want wij zijn weerspanning geweest tegen Hem

en wij hebben niet geluisterd naar de Heer onze God

en niet geleefd naar de geboden, die Hij ons

door zijn dienaren, de profeten, gegeven heeft.

Tussenzang: Ps. 79 (78), 8, 9, 11, 13

Refrein: Heer, handel met ons niet zoals wij verdienen,

vergeld ons niet onze schuld (Ps. 103/102, 10a).

Laat ons niet boeten voor vroegere zonden,
kom met uw barmhartigheid ons tegemoet,
want wij zijn maar zwakke mensen.

Ach help ons, God van ons heil, om uw Naam,
bevrijd ons, vergeef onze zonden;
laat niemand zeggen: waar is nu hun God?

Tot U stijge op het gekerm der geboeiden,
bevrijd met uw macht die de dood zijn gewijd.
Maar wij zijn uw volk, Heer, uw eigen kudde,
wij zullen U prijzen in eeuwigheid,
uw lof van geslacht tot geslacht bezingen.

Vers voor het evangelie: 2 Kor. 6, 2b

Nu is het de gunstige tijd,
vandaag is het de dag van het heil.

Evangelie: Lc. 6, 36-38

Spreekt vrij en ge zult vrijgesproken worden

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

“Weest barmhartig zoals uw Vader barmhartig is.

Oordeelt niet,

dan zult ge niet geoordeeld worden.

Veroordeelt niet,

dan zult ge niet veroordeeld worden.

Spreekt vrij

en ge zult vrijgesproken worden.

Geeft en u zal gegeven worden:

een goede, gestampete, geschudde en overlopende maat

zal men u in de schoot storten.

De maat die gij gebruikt

zal men ook voor u gebruiken.”

Dinsdag 10 maart

Eerste lezing (Jes. 1, 10.16-20)

Leer het goede te doen en onderhoud het recht

Luister! Het woord van de Heer!

“Ga u wassen, ga u reinigen,

uit mijn ogen met uw boze daden!

Houd op met kwaad doen, leer het goede te doen,

onderhoud het recht, help de verdrukte,

verdedig de wees, pleit voor de weduwe.

Kom dan – zegt de Heer – laten we het uitpraten:

Al zijn uw zonden rood als scharlaken,

zij zullen wit worden als sneeuw,

al zijn ze als purper zo rood,

ze zullen blank worden als wol.

Als ge gewillig wilt zijn en luisteren,

zult ge het goede der aarde genieten,

maar als ge blijft weigeren en u verzetten,

zal het zwaard u verdelgen.”

Tussenzang (Ps. 50/49)

Refrein: Wie rechte wegen gaat, die vindt het heil van God.

Ik maak u over offers geen verwijt:

uw offerdieren zie Ik aldoor branden.

Ik wil geen stier meer hebben uit uw huizen

en rammen uit uw schaapskooi vraag Ik niet.

Wat spreekt ge aldoor over mijn geboden

en hebt ge mijn verbond steeds op de tong?

Gij die van tucht een afkeer hebt

en nimmer acht slaat op mijn woorden.

Zou ik dan zwijgen als gij zoiets doet?
Of meent ge soms dat ik aan u gelijk ben?
Ik klaag u aan, ik leg u alles voor.
Wie offers brengt van lof, die eert Mij waarlijk,
wie rechte wegen gaat, die vindt het heil van God.

Vers voor het evangelie (Ez. 18, 31)

Werpt alle overtredingen, die gij begaan hebt,
van u weg, zegt de Heer,
en vernieuwt uw hart en uw geest.

Evangelie (Mt. 23, 1-12)

Zelf handelen zij niet naar hun woorden

In die tijd sprak Jezus tot het volk en tot zijn leerlingen:
“Op de leerstoel van Mozes
hebben de schriftgeleerden en de Farizeeën plaats genomen.
Doet en onderhoudt daarom alles wat zij u zeggen,
maar handelt niet naar hun werken,
want zelf handelen ze niet naar hun woorden.
Zij maken bundels van zware,
haast ondraaglijke lasten
en leggen die de mensen op de schouders,
maar zelf zullen ze er geen vinger naar uitsteken.
Alles wat zij doen,
doen zij om bij de mensen op te vallen;
zij maken immers hun gebedsriemen breed
en hun kwasten groot,
ze zijn belust op de ereplaats bij de maaltijden
en de voornaamste zetels in de synagogen
, ze laten zich graag groeten op de markt
en willen door de mensen rabbi genoemd worden.
Maar gij moet u geen rabbi laten noemen.
Gij hebt maar één Meester

en gij zijt allen broeders.
En noemt niemand van u op aarde 'vader',
gij hebt maar één Vader, de hemelse.
En laat u ook geen 'leraar' noemen,
gij hebt maar één leraar, de Christus.
Wie de grootste onder u is,
moet uw dienaar zijn.
Al wie zichzelf verheft zal vernederd
en wie zichzelf vernedert zal verheven worden."

Woensdag 11 maart

Eerste lezing (Jer. 18, 18-20)

We beramen een aanslag op hem

Die het gemunt hadden op het leven van de profeet zeiden:
"We beramen een aanslag op Jeremia.
Nooit ontbreekt het de priesters aan onderricht,
de wijzen aan raad of de profeten aan woorden.
Wij letten niet meer op wat hij zegt."

Geef mij gehoor, Heer God, luister naar mijn klacht:
Mag men goed met kwaad vergelden?
Toch graven zij een kuil voor mij.
Vergeet niet, dat ik voor U stond
om voor hen ten beste te spreken
en uw toorn van hen af te wenden.

Tussenzang (Ps. 31/30)

Refrein: Red mij, Heer, door uw genade.

Het net dat de mensen mij heimelijk spannen,
ontkom ik door U die mij altijd beschermt.

Vertrouwvol leg ik mijn geest in uw handen,
Gij zult mij beschermen, getrouwe God.

Ik hoor ze fluisteren om mij heen,
aan alle kanten bedreiging.
Zij smeden tezamen een plan tegen mij
om mij het leven te nemen.

Toch blijf ik op U vertrouwen, Heer,
steeds zeg ik: Gij zijt mijn God,
Gij hebt mijn lot in uw hand
bevrijd mij van mijn vervolgers.

Vers voor het evangelie (Joh. 11, 25a.26)

Ik ben de verrijzenis en het leven, zegt de Heer,
wie in Mij gelooft zal in eeuwigheid niet sterven.

Evangelie (Mt. 20, 17-28)

*De hogepriesters en de schriftgeleerden
zullen Jezus ter dood veroordelen*

Toen Jezus van plan was naar Jeruzalem te gaan,
nam hij de twaalf apart en onderweg sprak Hij tot hen:

“Wij gaan nu naar Jeruzalem,
waar de Mensenzoon aan de hogepriesters en
schriftgeleerden zal worden overgeleverd.

Zij zullen Hem ter dood veroordelen
en aan de heidenen overleveren
om Hem te bespotten, te geselen en te kruisigen,
maar op de derde dag zal Hij verrijzen.”

Toentertijd trad de moeder van de zonen van Zebedeüs
samen met hen op Jezus toe

en wierp zich voor zijn voeten om Hem iets te vragen.

Hij sprak tot haar:

“Wat verlangt ge?”

Zij antwoordde Hem

“Laat deze twee jongens van mij in uw Koninkrijk zitten,
één aan uw rechter- en één aan uw linkerhand.”

Maar Jezus antwoordde:

“Gij weet niet wat ge vraagt.

Zijt gij in staat de beker te drinken, die Ik ga drinken ?”

Zij zeiden hem:

“Ja, dat kunnen wij.”

Hij sprak:

“Inderdaad, mijn beker zult gij drinken,
maar het is niet aan Mij
u te doen zitten aan mijn rechter- of linkerhand
omdat alleen zij dit verkrijgen
voor wie mijn Vader dit heeft bereid.”

Toen de tien anderen dit hoorden
werden zij kwaad op de beide broers.

Jezus echter riep hen bij zich en sprak:

“Gij weet dat de heersers der volkeren
hen met ijzeren vuist regeren
en dat de groten misbruik maken van hun macht over hen.
Dit mag bij u niet het geval zijn;
wie onder u groot wil worden,
moet dienaar van u zijn,
en wie onder u de eerste wil zijn
moet slaaf van u wezen,
zoals ook de Mensenzoon
niet gekomen is om gediend te worden,
maar om te dienen
en zijn leven te geven als losprijs voor velen.”

Donderdag 12 maart

Eerste lezing (Jer. 17, 5-10)

*Vervloekt is hij die op mensen vertrouwt;
gezegend is hij die op de Heer vertrouwt*

Dit zegt God de Heer:

“Vervloekt is hij die op mensen vertrouwt,
die steunt op een schepsel en zich afkeert van de Heer.
Hij is een kale struik in de steppe, nooit krijgt hij regen.
Hij staat op dorre woestijngrond,
in een onvruchtbaar, verlaten gebied.
Gezegend is hij die op de Heer vertrouwt,
en zich veilig weet bij Hem.
Hij is een boom aan een rivier,
de wortels tot in het water.
Hij heeft geen last van de hitte,
zijn bladeren blijven groen.
Een tijd van droogte deert hem niet,
hij blijft altijd vrucht dragen.
Niets is zo onbetrouwbaar als het hart,
onverbeterlijk is het, wie kan het peilen?
Ik, God de Heer, doorgrond hart en nieren.
Ik vergeld ieder naar zijn gedrag,
naar de vrucht van zijn werk.”

Tussenzang (Ps. 1)

Refrein: Gelukkig is de man,
die op de Heer zijn hoop stelt (Ps. 40/39, 5a).

Gelukkig de man, die weigert te doen
wat goddelozen hem raden;
die niet de wegen der zondaars gaat,
niet zit te midden der spotters.

Hij is als een boom, aan het water geplant,
die vruchten draagt op zijn tijd;
des zomers verdorren zijn bladeren niet,
maar al wat hij doet brengt hem voorspoed.

De goddelozen vergaat het zo niet:
de wind blaast hen weg als kaf.
De Heer immers let op de weg der gerechten,
de weg van de zondaars loopt dood.

Vers voor het evangelie (Ps. 130/129, 5.7)

Op de Heer stel ik mijn hoop,
op zijn woord vertrouw ik;
want de Heer is steeds barmhartig,
zijn genade onbeperkt.

Evangelie (Lc. 16, 19-31)

*Gij hebt uw deel van het goede gekregen
en Lazarus viel het kwade ten deel;
nu ondervindt hij vertroosting en wordt gij gefolterd*

In die tijd zei Jezus tot de Farizeeën:
“Er was eens een rijk man,
die in purper en fijn linnen gekleed ging
en iedere dag uitbundig feest vierde,
terwijl een arme, die Lazarus heette,
met zweren overdekt voor de poort lag.
Hij verlangde er naar zijn honger te stillen
met wat bij de rijkaard van de tafel viel.
Maar er kwamen alleen honden, die zijn zweren likten.
Nu gebeurde het dat de arme stierf
en door de engelen in de schoot van Abraham werd gedragen.
De rijke stierf ook en kreeg een eervolle begrafenis.
In de onderwereld, ten prooi aan vele pijnen,

sloeg hij zijn ogen op en zag van verre Abraham en Lazarus in diens schoot.

Toen riep hij uit:

Vader Abraham, ontferm u over mij en geef Lazarus opdracht de top van zijn vinger in water te dopen en mijn tong daarmee te komen verfrissen, want ik word door de vlammen hier gefolterd.

Maar Abraham antwoordde:

Mijn zoon, herinner u hoe gij tijdens uw leven uw deel van het goede hebt gekregen en hoe op gelijke manier aan Lazarus het kwade ten deel viel; daarom ondervindt hij nu hier de vertroosting, maar wordt gij gefolterd.

Daarenboven gaapt er tussen ons en u voorgoed een wijde kloof, zodat er geen mogelijkheid bestaat,

– zelfs als men het zou willen –

van hier naar u te gaan, noch van daar naar ons te komen.

De rijke zei:

Dan vraag ik u, vader Abraham, dat gij hem naar het huis van mijn vader wilt sturen, want ik heb nog vijf broers; laat hij hen waarschuwen, opdat zij niet eveneens in deze plaats van pijniging terecht komen.

Maar Abraham sprak:

Zij hebben Mozes en de profeten, laat ze naar hen luisteren.

Maar hij zei: Och neen, vader Abraham!

Maar als er een uit de doden naar hen toegaat, zullen ze zich bekeren.

Hij echter sprak tot hem:

Als ze naar Mozes en de profeten niet luisteren, zullen ze zich ook niet laten overreden als er iemand uit de doden opstaat.”

Vrijdag 13 maart

Eerste lezing (Gen. 37, 3-4.12-13a.17b-28)

Zie, daar komt de dromer, laten wij hem doden.

Israël hield meer van Jozef dan van al zijn andere zonen,
omdat hij hem nog op zijn oude dag had gekregen.
Hij had voor hem een prachtig kleed laten maken.
De broers bemerkten dat hun vader meer van Jozef hield
dan van hen,
en zij gingen hem zo haten,
dat ze geen goed woord meer voor hem overhadden.
Eens waren zijn broers bij Sichem
de kudden van hun vader gaan weiden,
toen Israël tot Jozef zei:
“Je weet dat je broers de kudde weiden bij Sichem.
Zou je niet naar hen toe willen gaan.”
Jozef ging daarop zijn broers achterna
en vond hen inderdaad in Dotan.
Zij hadden hem al in de verte zien aankomen,
en voor hij bij hen was, smeedden zij het plan om hem te doden.
Zij zeiden tot elkaar:
“Daar komt hij aan, de grote dromer!
Nu hebben we de kans.
We vermoorden hem en gooien hem in een put.
We kunnen zeggen dat een wild beest hem verslonden heeft.
Dan zullen we eens kijken wat er van zijn dromen terecht komt!”
Toen Juda dit hoorde,
probeerde hij Jozef uit hun handen te redden en zei:
“We mogen hem niet doden.”
Ruben zei tot hen:
“Vergiet toch geen bloed!
Ginds in de steppe is een put,
gooi hem daarin, maar sla niet de hand aan hem.”

Hij wilde hem immers uit hun handen redden
en bij zijn vader terugbrengen.
Zodra Jozef bij zijn broers kwam,
trokken zij hem het kleed uit,
het prachtige kleed dat hij droeg,
grepen hem en wierpen hem in de put.
De put was leeg en er stond geen water in.
Terwijl ze zaten te eten,
zagen zij ineens een karavaan van Ismaëlieten,
die van Gilead kwam.
De kamelen waren beladen met gom, balsem en hars,
zij waren op weg naar Egypte om de koopwaar daar af te leveren.
Nu zei Juda tot zijn broers:
“Wat hebben we eraan, die broer van ons te vermoorden
en zijn bloed te bedekken.
Laten wij hem liever aan de Ismaëlieten verkopen
en niet de hand aan hem slaan,
hij is toch een broer van ons, ons eigen vlees.”
Zijn broers stemden daarmee in.
Toen Midjanitische kooplieden voorbijkwamen,
trokken de broers Jozef uit de put
en verkochten hem voor twintig sikkels zilver aan de Ismaëlieten.
De kooplieden voerden Jozef naar Egypte.

Tussenzang (Ps. 105/104)

Refrein: Vergeet nooit de wonderen, die de Heer deed.

De Heer zond een hongersnood over het land
en deed de broodstokken breken.
Hij zond een enkele man voor hen uit,
toen Jozef als slaaf verkocht werd.

Zijn voeten werden met kluisters geboeid,
zijn hals in een band van ijzer,

totdat gebeurde wat hij had voorzien,
het woord van de Heer hem bevrijdde.

De koning liet hem uit de kerker ontslaan,
de heerser der volken gaf hem de vrijheid.
Hij stelde hem aan als heer van zijn huis,
beheerder van heel zijn have.

Vers voor het evangelie (Ez. 18, 31)

Werpt alle overtredingen, die gij begaan hebt, van u weg,
zegt de Heer,
en vernieuwt uw hart en uw geest.

Evangelie (Mt. 21, 33-43.45-46)

Dat is de erfgenaam; laten wij hem vermoorden

In die tijd sprak Jezus
tot de hogepriesters en de oudsten van het volk:
“Luistert naar een andere gelijkenis:
Er was eens een landeigenaar, die een wijngaard aanlegde;
hij zette er een heining omheen,
hakte een wijnpers erin uit
en bouwde een wachttoren.
Daarop verpachtte hij hem aan wijnbouwers
en vertrok naar den vreemde.
Toen de tijd van de oogst gekomen was,
zond hij zijn dienaars naar de wijnbouwers
om de opbrengst in ontvangst te nemen.
Maar de wijnbouwers grepen zijn dienaars vast.
Zij mishandelden de een,
doodden de ander en stenigden een derde.
Daarop zond hij andere dienaars,
talrijker dan de eersten,
maar zij behandelden hen op dezelfde manier.

Tenslotte stuurde hij zijn zoon naar hen toe,
in de veronderstelling
dat zij zijn zoon wel zouden ontzien.

Maar toen de wijnbouwers de zoon zagen,
zeiden ze onder elkaar:

Dat is de erfgenaam,
vooruit, laten we hem vermoorden
en ons zijn erfenis toeëigenen.

Ze grepen hem vast,
wierpen hem de wijngaard uit en doodden hem.
Wanneer nu de eigenaar van de wijngaard komt,
wat zal hij dan wel met die wijnbouwers doen?"

Ze antwoordden Hem:

"Hij zal die ellendelingen een ellendige dood doen sterven
en zijn wijngaard zal hij aan andere wijnbouwers verpachten,
die hem de opbrengst op de vastgestelde tijd zullen afdragen."

Toen sprak Jezus tot hen:

"Hebt gij nooit in de Schrift gelezen:
De steen, die de bouwlieden hebben afgekeurd,
is juist de hoeksteen geworden.

Op last van de Heer is dat gebeurd
en het is wonderbaar in onze ogen.

Daarom zeg Ik u:

het Rijk Gods zal u ontnomen worden
en gegeven aan een volk,
dat wel de vruchten daarvan opbrengt."

Toen de hogepriesters en Farizeeën
zijn gelijkenissen gehoord hadden,
begrepen ze, dat Hij over hen sprak.

Zij zonnen dus op een middel om zich van Hem meester te maken,
maar ze waren bang voor het volk,
omdat men Hem voor een profeet hield.

Zaterdag 14 maart

Eerste lezing (Mich. 7, 14-15.18-20)

God zal al onze zonden naar de bodem van de zee verwijzen

Neem uw herdersstaf en weid uw volk, Heer,
de schapen, die uw erfdeel zijn;
tussen de bomen, midden in het woud,
zijn zij zo vereenzaamd.
Laat ze weiden in Bazan en Gilead,
zoals in vroegere dagen.

Ik laat wonderen zien,
zoals in de dagen, dat gij uit Egypte wegtrok.

Welke God is als Gij, die de schuld vergeeft,
die voorbijgaat aan de zonde,
door de rest van zijn erfdeel bedreven,
die zijn toorn niet altijd laat duren,
maar zijn vreugde vindt in goedheid?

Hij zal zich opnieuw over ons ontfermen,
Hij zal onze schuld
onder zijn voeten verpletteren.
Al hun zonden zal Hij
naar de bodem van de zee verwijzen.

Aan Jakob zult Gij uw trouw,
aan Abraham uw goedheid tonen,
zoals Gij het onze vadersen hebt gezworen,
in de dagen van weleer.

Tussenzang (Ps. 103/102)

Refrein: De Heer is barmhartig en welgezind.

Verheerlijk, mijn ziel, de Heer,
zijn heilige Naam uit het diepst van uw wezen!
Verheerlijk, mijn ziel, de Heer,
vergeet zijn weldaden niet!

Hij is het, die u uw schulden vergeeft,
die u geneest van uw kwalen.
Hij is het die u van de ondergang redt,
die u omringt met zijn gunst en erbarmen.

Hij blijft niet voortdurend verwijten maken,
Hij is niet voor eeuwig vertoornd.
Hij handelt met ons niet zoals wij verdienen,
vergelddt ons niet onze schuld.

Zo wijd als de hemel de aarde omspant,
zo alomvattend is zijn erbarmen.
Zo ver als de afstand van oost tot west,
zo ver verdrijft Hij van ons de zonde.

Vers voor het evangelie (Lc. 15, 18)

Ik ga weer naar mijn vader en ik zal hem zeggen:
Vader, ik heb misdaan tegen de hemel en tegen u.

Evangelie (Lc. 15, 1-3.11-32)

Uw broer was dood en is levend geworden

In die tijd kwamen telkens weer
tollenaars en zondaars van allerlei slag bij Jezus
om naar Hem te luisteren.

De Farizeeën en de schriftgeleerden morden daarover en zeiden:
“Die man ontvangt zondaars en eet met hen.”

Hij hield hun deze gelijkenis voor:
“Een man had twee zonen.

Nu zei de jongste van hen tot zijn vader:
Vader, geef mij het deel van het bezit waarop ik recht heb.
En hij verdeelde zijn vermogen onder hen.
Niet lang daarna pakte de jongste zoon alles bij elkaar
en vertrok naar een ver land.
Daar verkwistte hij zijn bezit in een losbandig leven.
Toen hij alles opgemaakt had,
kwam er een verschrikkelijke hongersnood over dat land
en hij begon gebrek te lijden.
Nu ging hij in dienst bij een der inwoners van dat land,
die hem het veld in stuurde om varkens te hoeden.
En al had hij graag zijn buik willen vullen
met de schillen die de varkens aten,
niemand gaf ze hem.
Toen kwam hij tot nadenken en zei:
Hoeveel dagloners van mijn vader hebben eten in overvloed,
en ik verga hier van de honger.
Ik ga weer naar mijn vader
en ik zal hem zeggen:
Vader, ik heb misdaan tegen de hemel en tegen u;
ik ben niet meer waard uw zoon te heten,
maar neem mij aan als een van uw dagloners.
Hij ging dus op weg naar zijn vader.
Zijn vader zag hem al in de verte aankomen
en hij werd door medelijden bewogen,
hij snelde op hem toe
viel hem om de hals en kustte hem hartelijk.
Maar de zoon zei tot hem:
Vader, ik heb misdaan tegen de hemel en tegen u;
ik ben niet meer waard uw zoon te heten.
Doch de vader gelastte zijn knechten:
Haalt vlug het mooiste kleed en trekt het hem aan,
steekt hem een ring aan zijn vinger en trekt hem sandalen aan.
Haalt het gemeste kalf en slacht het; laten we eten en feestvieren,

want deze zoon van mij was dood en is weer levend geworden,
hij was verloren en is teruggevonden.
Ze begonnen dus feest te vieren.

Intussen was zijn oudste zoon op het land.

Toen hij echter terugkeerde en het huis naderde,
hoorde hij muziek en dans.

Hij riep een van de knechten
en vroeg wat dat te betekenen had.

Deze antwoordde:

Uw broer is thuisgekomen
en uw vader heeft het gemeste kalf laten slachten,
omdat hij hem gezond en wel heeft teruggekregen.

Maar hij werd kwaad en wilde niet naar binnen.

Toen zijn vader naar buiten kwam en bij hem aandrong,
gaf hij zijn vader ten antwoord:

Al zoveel jaren dien ik u en nooit heb ik uw geboden overtreden;
toch hebt gij mij nooit een bokje gegeven
om eens met mijn vrienden feest te vieren.

En nu die zoon van u is gekomen,
die uw vermogen heeft verbrast met slechte vrouwen,
hebt ge voor hem het gemeste kalf laten slachten.

Toen antwoordde de vader:

Jongen, jij bent altijd bij me
en alles wat van mij is, is ook van jou.

Maar er moet feest en vrolijkheid zijn,
omdat die broer van je dood was en levend is geworden,
verloren was en is teruggevonden.”

***“Uw Woord is een lamp voor mijn voeten,
een licht op mijn pad” (Psalm 119)***

Gebed van de Vrouwe van alle volkeren

Heer Jezus Christus, zoon van de Vader
Zend nu Uw Geest over de aarde
Laat de Heilige Geest wonen
In de harten van alle volkeren
Opdat zij bewaard mogen blijven
Voor verworping, rampen en oorlog
Moge de Vrouwe van alle Volkeren
De heilige Maagd Maria
Onze voorspreekster zijn
Amen

Gebed tot de Aartsengel Michaël

Heilige Aartsengel Michaël
Verdedig ons in de strijd
Wees onze bescherming tegen de boosheid
En de listen van de duivel
Wij smeken ootmoedig dat God hem zijn macht doet gevoelen
En Gij, vorst der hemelse legerscharen
Drijf satan en de andere boze geesten
Die tot verderf van de zielen over de wereld rondgaan
Door de goddelijke kracht in de hel terug
Amen

Angelus ad Virginem

Angelus Domini nuntiavit mariae
Et concepit de Spiritu Sancto

*Ave Maria
Gratia plena, Dominus tecum
Benedicta tu in mulieribus
Et benedictus fructus ventris tui, Jesus
Sancta Maria, Mater Dei
Ora pro nobis peccatoribus
Nunc et in hora mortis nostrae*

Ecce ancilla Domini
Fiat mihi secundum verbum tuum

Ave Maria . . .

Et Verbum caro factum est
Et habitavit in nobis

Ave Maria . . .

Ora pro nobis, Sancta Dei Genetrix,
Ut digni efficiamur promissionibus Christi

Oremus

Gratiam tuam, quaesumus, Domine
mentibus nostris infunde
ut, qui, Angelo nuntiante
Christi Filii tui incarnationem cognovimus
per passionem eius et crucem
ad resurrectionis gloriam perducamur
Per Christum Dominum nostrum
Amen

De Engel des Heren

De Engel des Heren heeft aan Maria geboodschapt
En zij heeft ontvangen van de Heilige Geest

Wees gegroet, Maria
Vol van genade, de Heer is met U
Gij zijt de gezegende onder de vrouwen
En gezegend is Jezus, de vrucht van uw schoot
Heilige Maria, Moeder van God
Bid voor ons, zondaars
Nu en in het uur van onze dood

Zie de dienstmaagd des Heren
Mij geschiede naar uw woord

Wees gegroet, Maria . . .

En het Woord is vlees geworden
En Het heeft onder ons gewoond

Wees gegroet, Maria . . .

Bid voor ons, heilige Moeder van God,
opdat wij de beloften van Christus waardig worden

Laat ons bidden

Heer, wij hebben door de boodschap van de Engel
de menswording van Christus, uw Zoon, leren kennen
Wij bidden U
stort uw genade in onze harten
opdat wij door zijn lijden en kruis
gebracht worden tot de heerlijkheid van de verrijzenis
Door Christus, onze Heer
Amen

Dagelijks Brood is een uitgave van
het heiligdom Onze Lieve Vrouw ter Nood
(teksten: www.dionysiusparochie.nl)

Giften voor het heiligdom zijn van harte welkom op:

IBAN NL42 RABO 0120 5023 99

t.n.v. Diocesaan Heiligdom Onze Lieve Vrouw ter Nood

Hartelijk dank voor uw gave

Verdere info: www.olvternood.nl